

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XLI De Indulgentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

Oportet te o Christiane inter odia cordium, inter probra linguarum, inter ipsas persecutorum manus æquali imò lætiori semper corde verari. Et si tibi ablatę fuerint facultates tuę, dic. Nudus exiui de utero matris meę, nudus & hinc abscedam. *Iob. 1.*
1. Timo. 6. Adde & illud apostolicum. Nihil intulimus in hunc mundum, sed nec auferre quid possumus. Audis te maledici & infamari apud hoies & cõtumelijs onerari, recordare & ante oculos pone verbũ dñi, quibus ait: *Luc. 6.*
Eodem Vę vobis cum benedixerint vobis omnes homines. Et iterum. Gaudete & exultate, cum eiecerint nomen vestrũ tanq̃ malum, ppter filiũ hominis. Expulsus es patria & domo, recordare q̃a non habemus hic permanentẽ, sed futurã inquirim⁹. Quid te ergo patriã putas perdidisse qui in tota terra peregrinus es? Sed & si egritudinẽ incurristi grauissimã, vtere apostolico illo sermone quo ait. Nam & si is qui for̃ est homo noster corrũpitur, tñ is qui intus est renouat̃ de die in diẽ. In carcere inclusus es & mors crudelis imminet & intentat̃, adduc añ oculos Ioannẽ in carcere ceruice cęsum, & tñ pphetę caput saltatrici puellę in mercedẽ libidinis datũ. Hęc ergo singula cum inferunt̃ iniuria, sed eorũ q̃ p his retribuunt̃ gloria, nõ solũ a pctis absoluit̃ qui hoc patit̃, sed & iustitias acquirit, tñ est vt fides eũ constãtiaq̃ non deserat,

De Indulgentia. Cap. XLI.

Mat. 6. **A**it dominus. Si dimiseritis hominibus peccata eorũ, dimittet & vobis pater vester qui in celis sit peccata vestra. Sin aut̃ non dimiserit

LIBER SECVNDVS.

tis hominib⁹ peccata eor⁹, nec pater vester dimittet vobis pctā vestra. Hinc Petrus ait: Non reddentes malū pro malo, nec maledictū pro maledictō, sed e-^{1. Pe. 36} contrario benedicētes, quia in hoc vocati estis, vt benedictionē hereditatis possideatis. Hinc Paulus ait: Eph. 46
Cū patiētia supportātes inuicē, & donantes vobismet ipsis. Si quis aduersus aliquē habet querelā, sicut deus in Christo donauit vobis, ita & vos facite, nul^{Leui. 19.} li malū pro malo reddētes. Hinc diuina scriptura dicit: Ne quæras vltionē nec memoreris iniuriæ ciuiū tuor^{Pro. 20.}. Hinc Salomon ait. Ne dicas reddā malū pro malo, expecta dñm & liberabit te. Relinque proximo tuo nocēti te, & tunc deprecāti tibi peccata soluentur. Igit quicumq; remissionē suor⁹ vult accipere pctōrum, dimittat om̄ibus in se peccātibus, quia tale vnusquisq; indulgentiā accepturus est a dño, qualem & ipse dederit proximo suo.

De Misericordia. Cap. XLII.

Misericordia, cōpatiēdo alienæ miseriæ vocabulū sortita est. Om̄ia peccata misericordię opibus expurgātur, sed iam caueat peccare q misericordiā impartit. Ceter⁹ nulla est delicti venia, qñ sic p̄cedit misericordia, vt eam sequatur pctā. Nullus aut in alieno misericors esse potest, qui prauē viuendo in se misericors non est, Qui em̄ sibi neq̄ est, cui bon⁹. Nulla scelera misericordijs redimi possunt, si in peccatis quisq; permanserit. Tunc autē fructū misericordiæ cōsequitur indulgentia, qñ ab scelerū opere desinitur. Misericordes igit simus ad